

Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 4. septembra 2014 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – István Tivadar Szabó/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Zadeva C-204/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Gospodarska družba, ki so se ji nabrali davčni dolgovi — Direktor te družbe, ki ga ni mogoče zaposliti za izvajanje funkcije direktorja v drugi družbi — Člen 53(2) Poslovnika Sodišča — Nemožnost uporabe določb prava Unije, katerih razlaga se zahteva — Očitna nepristojnost Sodišča — Hipotetična vprašanja — Očitna nedopustnost)

(2014/C 431/12)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranki

Tožeča stranka: István Tivadar Szabó

Tožena stranka: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Izrek

1. Sodišče Evropske unije je očitno nepristojno za odgovor na tretje vprašanje, ki ga je predložilo Tatabányai közigazgatási és munkaügyi bíróság (Madžarska).
2. Ostala vprašanja, ki jih je predložilo navedeno sodišče, so očitno nedopustna.

⁽¹⁾ UL C 245, 28.7.2014.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Krajowa Izba Odwoławcza (Poljska)
14. avgusta 2014 – Esaprojekt sp. z o.o./Vojvodstvo Łódzkie**

(Zadeva C-387/14)

(2014/C 431/13)

Jezik postopka: poljščina

Predložitveno sodišče

Krajowa Izba Odwoławcza

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Esaprojekt sp. z o.o.

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Vojvodstvo Łódzkie

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je na podlagi člena 51 v povezavi z načelom enakega in nediskriminatornega obravnavanja gospodarskih subjektov ter preglednosti, opredeljenem v členu 2 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (v nadaljevanju: Direktiva 2004/18/ES) ⁽¹⁾ dopustno, da gospodarski subjekt v okviru pojasnjevanja ali dopolnitve dokumentacije navaja druga izvedena naročila (to je opravljene dobave) in ne tistih, ki jih je navedel v seznamu dobav, ki je bil priložen k ponudbi, in predvsem, ali se sme sklicevati na naročila, ki jih je izvedel drug gospodarski subjekt, če v ponudbi ni navedel, da lahko razpolaga z njegovimi zmogljivostmi?

2. Ali je treba člen 51 Direktive 2004/18/ES ob upoštevanju sodbe Sodišča z dne 10. oktobra 2013 v zadevi Manova, C-336/12, iz katere izhaja, da „[je treba] načelo enakega obravnavanja [...] razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da naročnik po izteku roka za predložitev kandidatur v postopku javnega naročila pozove kandidata, naj predloži dokumentacijo, ki opisuje njegov položaj, kot je objavljena bilanca, katere obstoj pred iztekom roka, določenega za predložitev kandidature, je mogoče objektivno preveriti, če razpisna dokumentacija tega naročila ni izrecno določala, da jo je treba predložiti, sicer se kandidatura zavrže“, razlagati tako, da je dopolnitev dokumentacije dopustna le, če zadeva dokumentacijo, za katero je mogoče objektivno dokazati, da je obstajala pred iztekom roka za oddajo ponudb ali naročil za sodelovanje v postopku, ali pa tako, da je Sodišče nakazalo le eno od možnosti in je dopolnitev dokumentacije dopustna tudi v drugih primerih, npr. s poznejšo predložitvijo dokumentacije, ki pred iztekom tega roka ni obstajala, ki pa bi lahko objektivno potrdila izpolnitev enega od pogojev za sodelovanje?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje, da se lahko dopolni tudi druga dokumentacija kot tista, ki je navedena v sodbi Manova, C-336/12, ali se lahko dopolni dokumentacija, ki izvira od gospodarskega subjekta, tretjih oseb kot podizvajalcev ali drugih gospodarskih subjektov, na katerih zmogljivosti se sklicuje gospodarski subjekt, če te niso bile omenjene v okviru ponudbe?
4. Ali se je na podlagi člena 44 v povezavi s členom 48(2)(a) ter v povezavi z načelom enakega obravnavanja gospodarskih subjektov, opredeljenem v členu 2 Direktive 2004/18/ES, dopustno sklicevati na zmogljivosti drugega gospodarskega subjekta, o katerih je govora v členu 48(3), tako, da se upošteva skupno znanje in izkušnje dveh gospodarskih subjektov, ki sama zase ne razpolagata z znanjem in izkušnjami, ki jih zahteva naročnik, če so te izkušnje nedeljive (t.j. gospodarski subjekt mora pogoj za sodelovanje v postopku izpolniti v celoti) in je izvedba naročila nedeljiva (pomeni celoto)?
5. Ali se je na podlagi člena 44 v povezavi s členom 48(2)(a) ter načelom enakega obravnavanja gospodarskih subjektov, opredeljenem v členu 2 Direktive 2004/18/ES, dopustno sklicevati na izkušnje skupine gospodarskih subjektov tako, da se lahko gospodarski subjekt, ki je izvedel naročilo kot član skupine gospodarskih subjektov, sklicuje na izvedbo s strani te skupine ne glede na to, v kolikšnem deležu je sodeloval pri izvedbi naročila, ali pa se lahko sklicuje samo na svoje, dejansko pridobljene izkušnje, ki si jih je vsakokrat pridobil pri izvajanju tistega dela naročila, ki mu je bil dodeljen znotraj skupine?
6. Ali je mogoče člen 45(2)(g) Direktive 2004/18/ES, na podlagi katerega je lahko iz postopka oddaje naročila izključen gospodarski subjekt, ki je kriv resnih zavajajočih razlag pri dajanju informacij, ali teh informacij ni zagotovil, razlagati tako, da se iz postopka izključi gospodarski subjekt, ki je dal napačne informacije, ki so ali bi lahko vplivale na izid postopka, ob predpostavki, da krivda za ustrezno zavajanje izhaja samo iz tega, da se naročniku dajo napačne informacije, ki vplivajo na odločitev naročnika o izključitvi gospodarskega subjekta (in zavrnitev njegove ponudbe), ne glede na to, ali je gospodarski subjekt ravnal naklepno in ciljno usmerjeno ali pa nenaklepno, iz lahkomišelnosti, malomarnosti ali zaradi neupoštevanja zahtevane skrbnosti? Ali je mogoče samo pri gospodarskem subjektu, ki je dal napačne podatke (ki se ne ujemajo z dejstvi), domnevati, da „je kriv resnih zavajajočih razlag pri dajanju informacij, [...] ali teh informacij ni zagotovil“, ali pa je to mogoče domnevati tudi pri gospodarskem subjektu, ki je sicer navedel pravilne podatke, vendar je to storil tako, da je naročnika pripravil do prepričanja, da gospodarski subjekt izpolnjuje pogoje, ki jih je naročnik postavil, čeprav jih v resnici ne izpolnjuje?
7. Ali se na podlagi člena 44 v povezavi s členom 48(2)(a) ter načelom enakega obravnavanja gospodarskih subjektov, opredeljenem v členu 2 Direktive 2004/18/ES, gospodarski subjekt lahko sklicuje na svoje izkušnje tako, da se sklicuje na dve ali več naročil kot na eno naročilo, čeprav naročnik te možnosti ni predvidel niti v objavi niti v razpisni dokumentaciji?

(¹) UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132.